

УДК 633.63.631.583

ЗБИРАННЮ ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ – ВИСОКУ ЯКІСТЬ

КУРИЛО В.Л.,

зав. відділом, д.с.-г.наук,

СІНЧЕНКО В.М.,

д.с.-г.наук,

ПІРКІН В.І.,

зав. лабораторією, к.е.наук.,

ГОРЕЛЕНКО В.І.,

с.н.с.,

ГІЗБУЛЛІНА Л.Н.,

н.с.,

МОСКАЛЕНКО В.П.,н.с. (Інститут біоенергетичних
культур і цукрових буряків НААН
України)

Вступ. Завершальний етап технології виробництва цукрових буряків – збирання. Цукрові буряки в осінній період продовжують інтенсивно рости й накопичувати цукор. За науковими дослідженнями, приріст маси одного коренеплоду з 20 серпня до 20 вересня, в середньому, складає 96 г, а вміст цукру збільшується на 2,2%. Тому збиральні роботи слід планувати так, щоб, за можливістю, мати більший приріст маси коренеплодів і вчасно закінчити збирання та вивезення урожаю.

Дослідження й виробничі практика засвідчують, що починати збирання коренеплодів необхідно, коли їх цукристість досягне базової – 16%.

Разом з тим, важливою умовою одержання високих урожаїв і доброкісної сировини для цукрової промисловості є своєчасне збирання цукрових буряків. Як раннє (серпень), так і пізнє (листопад) збирання цукрових буряків призводить до великих втрат.

Найбільшого скорочення затрат праці й коштів на збиранні цукрових буряків, а також підвищення якості бурякової сировини можна досягти застосовуючи потоковий спосіб збирання.

У виробництві внаслідок недостатньої кількості технічних засобів застосовують ще перевалочний і потоково-перевалочний способи, які призводять до втрат маси й цукристості коренеплодів та збільшення собівартості продукції.

Зменшення втрат урожаю і збереження якості цукрових буряків при механізованому збиранні – головний резерв підвищення продуктивності буряківництва.

Звичайно, на збиранні цукрових буряків є багато втрат, яких можна уникнути. Для цього у кожному підприємстві необхідно мати наявність нормативних технічних засобів, якінсу наладку робочих органів збиральних машин, своєчас-

ну підготовку поля для застосування прогресивних форм організації й оплати праці та інші.

В зв'язку з цим необхідний комплексний підхід до врахування причин втрат урожаю при збиранні та своєчасної розробки системи заходів для зниження втрат при механізованому збиранні цукрових буряків.

Аналіз погодних умов у зонах бурякосіяння України показує, що стійкий перехід температур нижче 5°C у всіх регіонах України встановлено в період 26-31 жовтня. Тому **25 жовтня можна вважати встановленим строком закінчення збирання цукрових буряків.**

Розрахунки показують, що перенесення початку збирання цукрових буряків на 15-20 вересня, в середньому, забезпечить прибавку валового виробництва коренеплодів і вихід цукру на 10-15%. Тому продовження вегетації в осінній період є одним із резервів збільшення врожаю цукрових буряків і виробництва цукру. Збирання у більш пізні періоди передбачає скорочення строків його продовження, що може бути досягнуто удосконаленням організації праці та більш ефективним використанням збиральної техніки й транспорту та застосуванням нових високопродуктивних збиральних машин.

Методика досліджень. Програмою досліджень передбачалося вивчення впливу різних факторів на результати збирання (строки й умови збирання: початок – кінець, приріст маси коренеплодів і вміст цукру, якість збирання цукрових буряків), які проводилися згідно з «Методикою дослідження по сахарній свеклі» / В.Ф. Зубенко, В.А. Борисюк і др. – К.: ВНИС, 1986. – 292 с. та «Методикою визначення якості коренеплодів ДСТУ 4778:2007».

Результати досліджень. Перш ніж приступати до збирання цукрових буряків, у кожному господарстві складається робочий план і графік збирання та вивезення коренеплодів на завод, який погоджується з цукровим заводом.

В плані передбачаються всі види робіт, об'єми та строки їх проведення, встановлюється черговість збирання з полів з врахуванням розвитку й стану рослин цукрових буряків. Передбачається також створення збирально-транспортних загонів і закріплення за кожним збиральним агрегатом необхідної кількості транспортних засобів.

Робочий план дає можливість в період збирання використати інтенсивні вересневі приrostи коренеплодів і цукронакопичення в них.

За 5-6 днів до збирання уважно оглядають поля і визначають стан забур'

яненості полів, проводять агрооцінку площі, при якій визначають віддалі між коренеплодами, положення головок відносно поверхні ґрунту, довжину й діаметр коренеплоду, густоту насадження, ширину основних і стикових міжрядь, цукристість та врожай коренеплодів і гички. Це потрібно для регулювання робочих органів збиральних машин.

Починати збирання буряків доцільно з полів, віддалених від доріг з твердим покриттям, більш раннього строку сівби, а також з тих, що найбільш пошкоджені шкідниками і хворобами.

Спочатку збирають цукрові буряки з поворотних смуг, ширина яких має бути 21,6 м (4 проходи 12-рядної сівалки). Перший прохід гичко-коренезбирально-го агрегату розпочинають з середини поворотної смуги за ходом руху.

Після збирання цукрових буряків на поворотних смугах поле розбивають на загінки з оптимальною кількістю рядків 240, тобто кратними ширині захвату робочих органів агрегату.

Ширина міжзагінкових проходів дорівнює 12 рядкам, межі загінок мають проходити по стикових міжряддях. Для проходу транспортних агрегатів з кожного боку загінки збирають по шість рядків. Спосіб руху збиральних агрегатів – комбінований.

Спочатку збирають 2/3 рядків на кожній загінці, а незібраний рядки, що залишилися посередині, збирають з двох суміжних загінок одночасно. Це дає можливість заощадити час на повороти і холостії заїзді та значно скоротити витрати пального на виконання непродуктивної роботи.

Збирання цукрових буряків на поворотних смугах і міжзагінкових проходах, а також регулювання збиральних агрегатів та їхнє випробування в роботі має бути закінчено до початку масового збирання.

При масовому збиранні цукрових буряків застосовується групова робота комплексів у складі збирально-транспортних загонів.

Групова робота полягає в тому, що всі бурякозбиральні агрегати працюють в одному полі, але кожний у своїй загінці.

Найбільш ефективно проходить збирання, коли в групі працює 3-4 збиральні комплекси.

При збиранні доцільно застосовувати потоковий метод і коренеплоди відрazu відвозити на цукровий завод.

Всі зібрани цукрові буряки протягом доби необхідно вивезти на бурякоприймальні пункти. Недотримання цих вимог призводить до значних втрат урожаю, зниження технологічних якостей сировини (втрачається 0,8-1,4% маси за одну добу).

З метою підвищення продуктивності праці та скорочення матеріально-технічних витрат при прогресивних способах слід застосувати більш удосконалені форми організації збирання й вивезення коренеплодів на завод.

Найбільш ефективною організацією вивезення цукрових буряків з поля на завод є застосування автомобільного під'їзду за так званим човниковим способом.

При човниковому способі вивезення цукрових буряків на бурякоприймальні пункти проводиться з використанням великотоннажних автомобілів типу КАМАЗ, МАЗ, КРАЗ та інших, на основі яких створюються автопоїзди. Для ефективного використання автомобілів за кожним закріпляється по чотири двохвісівкових причепів. При збиранні на потік спочатку під коренезбиральною машинною завантажують автомобіль, а потім, при допомозі трактора, під комбайном завантажують два причепи та підвозять до автомобіля, на укatanу дорогу.

В цей час, коли автопоїзд везе буряки на завод, при допомозі трактора завантажують коренеплодами пусті автопричепи та вивозять їх на дорогу. При поверненні автомобіля з причепами із заводу, водій відчіплює причепи, завантажує під комбайном автомобіль, причіплює раніше завантажені причепи і відвозить на завод.

Пусті причепи в цей час завантажують і вивозять на дорогу.

За один рейс автомобіль перевозить 20-25 тонн коренеплодів на завод.

Ефективність човникового способу полягає в зменшенні витрат, тому що основна площа збирання потоковим способом, продуктивність бурякових комплексів на збиранні цим способом підвищується у 1,5 рази. Човниковий спосіб перевезення цукрових буряків в 3-4 рази підвищує ефективність використання автотранспорту та продуктивність праці водіїв, а головне – дений виробіток автомашин.

Важливою технологічною операцією є збирання гички. В останні роки майже не проводиться силосування гички та використання її на корм тварин. Тому для збирання гички з метою забезпечення населення та часткового використання її на корм застосовують гичкозбиральну машину БМ-6Б, а на іншій площі – машину МБП-2,7, яка зелену масу под-

рібнює та розкидає по полю, як органічне добриво.

Одним із шляхів зменшення втрат і пошкодження коренеплодів є правильне технологічне налагодження робочих органів і експлуатація збиральних агрегатів.

Гичкозбиральні апарати машини БМ-6Б, МБП-2,7 необхідно налагоджувати у відповідності з розмірами коренеплодів та висотою зрізу головок у межах встановленої зони допуску не нижче рівня основи зелених черешків гички і не вище 2 см вершечка головки коренеплоду, табл. 1.

Для цього після заїзду гичкозбирального агрегату в рядки необхідно виконати чотири основних операції з регулюванням різальних апаратів.

При сильному забрудненні зібраного вороху землею, низькому зрізу та рваною й сколотою поверхнею великих коренеплодів, необхідно підняти ножі опорно-копіруючих коліс гичкозрізувальних секцій на 10-20 мм відносно поверхні ґрунту в рядках, а також перевірити та провести тиск повітря в шинах опорних коліс до 0,26 МПа, перевірити стан ріжучої кромки цільно-зубчатих ножів і, у випадку однобокового затуплення, помінити їх місцями – так, щоб при роботі використати загострену частину кромки, або замінити новими.

Ножі гичкорізальних апаратів відносно поверхні ґрунту, вертикальний і горизонтальний зазори між лезом і гребінкою копіру встановлюються в залежності від розміру коренеплодів.

Перед збиранням на гичкозбиральні машині необхідно відрегулювати гідрослідуючий механізм автоматичного керування по рядках, гичкозрізувальні апарати й запобіжні методи.

Для агрегатування гичкозбиральних машин БМ-6Б, МБП-2,7 з колісними тракторами МТЗ-82,100 ходові колеса встановлюють на ширину колії 1800 мм, широкі шини ведучих коліс змінюють на вузькі.

При збиранні коренеплодів необхідний комплексний підхід до визначення причин і виду втрат і пошкоджень коренеплодів, встановлення їхніх граничних значень, аналізу отриманих результатів досліджень і розробки системи заходів до зниження втрат урожаю при механізованому збиранні коренеплодів.

Втрати коренеплодів умовно можна поділити на повернені і неповернені.

Таблиця 1.

Регулювання гичкозбиральних апаратів машини БМ-6Б та МБП-2,7.

Показники	Діаметр коренеплодів, мм			
	40-60	61-80	81-100	101-120
Зазор між ножем і ґрунтом, мм	5	10	15	20
Горизонтальний зазор між ножем і копіром, мм	35	40	45	50
Вертикальний зазор між ножем і копіром, мм	5-10	10-15	15-20	20-25

До повернених втрат можна віднести не підкопані й не вибрані комбайном коренеплоди, загублені при навантаженні у транспорт й інші.

До неповернених відносяться частини коренеплодів, що залишаються у ґрунті або на поверхні поля, втрати маси коренеплодів від прив'язування при зберіганні в кагатах, а також втрачені під час транспортування на бурякозбиральні пункти.

Найбільш суттєвими причинами, що впливають на якість механізованого збирання цукрових буряків є конструктивні параметри робочих органів бурякозбиральних машин і рівномірності розміщення рослин у рядках. **Досвід використання комплексу 6-рядних машин роздільного збирання показує, що якість бурякової сировини та зниження її втрат багато в чому залежить від роботи гичкозбиральних машин.** Для покращення роботи цієї машини слід ретельно дотримуватися агротехнічних вимог, особливо при сівбі та догляді за рослинами цукрових буряків, суورو втримуючи задану ширину основних і стикових міжрядь, прямолінійність сівби та рівномірне розміщення рослин в рядку.

При розміщенні коренеплодів з високою рівномірністю на інтервалах 15-20 см коренезбиральні машини забезпечують якість роботи в межах нормативів вихідних вимог. Найбільші труднощі для механізованого збирання цукрових буряків становить зближене розміщення рослин в рядках на малих інтервалах, які сприяють утворенню мілких коренеплодів. Наявність таких коренеплодів знижує врожай за рахунок підвищених втрат при збиранні.

Для зниження втрат і пошкодження коренеплодів при збиранні на важких і дуже ущільнених ґрунтах, а також для полегшення роботи коренезбиральних машин – найбільш ефективним прийомом є пошарове розпушування ґрунту в міжрядях на загальну глибину 10-12 см одразу після проходу гичкозбиральної машини.

Для цього застосовують культиватори УСМК-5,4В, КРНВ-5,6-02 із встановленнями на їх секціях стрільчастих лап з різницею глибини їх ходу 3-4 см.

Така особливість збирання цукрових буряків дозволяє значно полегшити роботу коренезбиральних машин у важких умовах і зменшити втрати в 2-3 рази, порівняно із збиранням коренеплодів без розпушування ґрунту в міжрядях.

Останнім часом в Україні застосовуються в основному зарубіжні бурякозбиральні комплекси “Холмер”, «WIK» “Кляйне” та інші.

Ефективність бурякозбиральних машин завжди визначалася їхньою підготовкою до виконання головних агротехнічних робіт, зокрема, збирання цукрових буряків. Вони призначенні для збирання гички або розкидання її по полю

Таблиця 2.
Ефективність технологій збирання цукрових буряків

Статті витрат	Технології		
	Інтенсивна	Високоефективна	Біоадаптивна
	грн./га	грн./га	грн./га
Оплата праці	477,7	516,6	562,6
Пальне	1142,1	847,3	908,1
Амортизація	186,8	391,9	378,2
Поточний ремонт	252,1	470,2	453,9
Інші витрати	59,9	111,3	115,1
Адміністративні витрати	112,4	105,2	108,8
Всього	2231,0	2342,5	2526,7
Коренезбиральні машини	КС-6Б-02 Самохідний, збирає коренеплоди. Потужність двигуна 150 к.с.	WIK Причіпний. Збирає коренеплоди, агрегатується з трактором 170 к.с.	Холмер Самохідний, збирає гичку й, одночасно, коренеплоди. Потужність двигуна 480 к.с.
Витрати пального, кг/га	126,9	94,5	101,1
Затрати праці, люд.- год./га	9,7	17,3	18,9
Продуктивність, га/год.	1,5	2,0	2,5
Витрати на збиранні в залежності від продуктивності коренезбиральних машин, грн./га	1487,3	1171,2	1010,7

Отже, зменшення втрат урожаю і збереження якості коренеплодів може відбуватись на основі комплексного підходу до визначення причин і виду втрат і пошкоджень коренеплодів, встановлення їх граничних значень і розробки, на основі цього, системи заходів до зниження втрат урожаю при механізованому збиранні цукрових буряків.

Висновки: З метою зменшення втрат урожаю при збиранні необхідно:

- дотримуватися агротехнічних вимог при сівбі цукрових буряків (рівномірність розміщення рослин і прямолінійність рядків, регламент при застосуванні заходів захисту рослин);

- своєчасно збирати цукрові буряки з врахуванням наявності технічних заходів та приростів маси коренеплодів і цукристості;

Бібліографія

1. М.В. Ротк, В.І. Пиркін, В.М. Сінченко. Високоефективна технологія виробництва цукрових буряків. – К.: ІЦБ НААН України, Глобус Прес, 2010. – 166 с.
2. Буряківництво. Проблеми інтенсифікації та ресурсозбереження під ред. В. Зубенка. – К.: НВП ТОВ «Альфа-стевія ЛТД». – 2007. – 496 с.
3. Величко В.В. Соотношение различных технологий возделывания / В.В. Величко, В.Л. Аничкин // Сахарная свекла. – 1996. - №7. – С. 2-3.
4. Гуреев И.И. Современные технологии возделывания и уборки сахарной свеклы. Практическое руководство. / Изд. 2-е перераб. и доп. – М.: Печатный Город. 2011. – 256 с.
5. Сінченко В.М. Цукрові Буряки: історія, сорти і гібриди, технологія, виробництво. / В.М. Сінченко – К.: ІЦБ НААН України. 2010. – 186 с.

Анотація

У статті розглядаються заходи, спрямовані на підвищення продуктивності і зменшення втрат при збиранні цукрових буряків.

Аннотация

В статье рассматриваются меры для предприятий, направленные на повышение производительности и уменьшение потерь при уборке сахарной свеклы.

Annotation

The paper studies the measures to meet the increasing of productivity and reduced spending under harvesting of sugar beet.